

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino, esselamu alejkum!

Prošli put smo govorili o našoj potrebi za Allahovom Milosti jer On je Er-Rahman - Milostivi i Er-Rahim - Samilosni Gospodar Svjetova.

U današnjoj hutbi, poštovana braćo i sestre, želio sam s vama podijeliti par istinitih događaja koji jasno svjedoče o tome kolika je Allahova Milost i Njega, On pomaže na zaista čudesne načine.

Poznati učenjak, Šejh Ismail ibn Musa Menk prenosi događaj koji je opisao doktor iz Pakistana. Inače, ovaj je doktor bio jedan od najboljih specijalista neurologa u Pakistanu do kojeg je bilo veoma teško doći. Mnogi su morali čekati mjesecima kako bi ga mogli vidjeti ili zakazati termin kod njega, jer toliko je bio zauzet da je stalno putovao od jednog do drugog mjesta, čak i izvan svoje zemlje.

O tome što mu se dogodilo tokom jednog od putovanja, ovaj doktor kazuje: “Odjednom su se počeli sakupljati veliki oblaci, kiša je počela padati i sijevalo je na sve strane. Bilo je mnogo turbulencije i jedan od motora aviona se pokvario, tj. oštetio, i morali smo sletjeti na jedan mali aerodrom.

Nadalje, iz doktorova kazivanja saznajemo da je u avionu bilo samo nekoliko putnika koji su bili prilično iznenađeni i zatečeni zbog slijetanja na tako udaljeno područje i shvatili su da će definitivno morati dugo čekati da se avion popravi. Uvidjevši u kakvoj se situaciji nalaze, doktor je upitao pilota: “Koliko će dugo ovo potrajati?”, a on je rekao da će se prilično dugo zadržati. “Ali ja moram stići do tog i tog mjesta!”, rekao je doktor. “Za dolazak do tog mjesta potrebna su ti samo tri sata vožnje autom. Zašto jednostavno ne odeš autom? Tako bi mogao stići”, rekao je pilot.

Doktor je odgovorio da je to dobra ideja s obzirom na to da će popravak aviona potrajati i krenuo je taksijem u to mjesto. Dok se vozio taksijem, oblaci su se opet počeli sakupljati i opet je počela oluja. Sada je kiša toliko padala da su se jedva kretali zbog blata na cesti i slabe vidljivosti. Kako je to bilo prilično pusto i pasivno područje na kojem su se nalazile rijetke farme, odlučili su da se zaustave i smjeste, klanjaju i objeduju u jednoj maloj kući koju su ugledali u blizini i u kojoj su vidjeli da ima svjetla. Došavši do kuće, pokucali su na vrata. Dok su tako čekali, obuzeo ga je osjećaj neugode jer se nalazi među nepoznatim ljudima, u nepoznatom kraju, i još u zabačenom, ruralnom mjestu. Vrata im je otvorila jedna stara žena i oni su ušli u kuću.

Toj starici su ispričali šta se dogodilo, odnosno da putuju u to i to mjesto i da se žele nakratko zadržati kako bi se odmorili i klanjali. Žena im je ukazala gostoprimstvo. U jednom kraju te prostorije nalazilo se djeteta koje je žena svako malo obilazila i gledala. Pored djeteta nalazila se sedžada na kojoj je žena klanjala i činila dovu. Kada su i oni klanjali svoj namaz i malo odmorili, odlučili su da nastave put. Obratili su se starici i zahvalili joj se za gostoprimstvo, a zatim, prije nego što će izaći, upitali su šta se je s tim djetetom. Žena je rekla da je to dijete siroče i da je vrlo bolesno, dodavši da je ona njegova nena i da je obišla sve doktore u obližnjim mjestima kako bi ga izliječila, ali oni su joj rekli da joj ne mogu pomoći i da postoji samo jedan specijalista koji može pomoći ovom djetetu. “Mi smo pokušali zakazati termin kod tog doktora, ali oni su nam rekli da dođemo za šest mjeseci. Ali, taj doktor je daleko i od tog dana ja činim dovu moleći Allaha da nam olakša i omogući susret s tim doktorom”, objasnila je nena.

Doktor je upitao: “Kako se zove taj specijalista?”, a nena reče: “On se zove doktor Išan.” Čuvši to, doktor je zaplakao. “Zašto plačete?”, upitala ga je nena, a doktor reče: “Vaša je dova primljena. Zbog vaše dove oluja je došla, počelo je sijevati, motor aviona se pokvario. Kada smo krenuli autom, opet nas je oluja zaustavila. I znate li što? Kiša je jedino

stala kad smo vas upitali šta je djetetu.” Čuvši to, starica je počela plakati, subhanallah! Doktor dalje kazuje: “Da, to se dogodilo meni i iz toga sam naučio da je Allahova vojska iznad (ljudskih) ograničenja.”

Uzvišeni Allah koristi sve što On poželi kako bi ostvario ono što On želi. Jačina uvjerenja ove starice dovela je tog čovjeka, kojeg je teško vidjeti bez zakazanog sastanka, pred sama njena vrata, na koja je pokucao, ušao, klanjao i pomogao tom djetetu. SubhanAllah! Zaista, draga moja braćo i sestre, ovo je veoma poučno kazivanje od kojeg se kože ježi i suze naviru na oči.

Drugi istinit događaj prenosi šejh Ali et-Tantavi, i kaže: “Bio sam kadija u Siriji i dogodilo se da je grupa nas odlučila da provede noć kod jednog našeg prijatelja kada sam osjetio da teško dišem i da se gušim. Tražio sam od mojih suputnika dozvolu da odem, ali su oni insistirali da ostanem tu noć s njima. Ali nisam mogao, kazao sam im da ću prošetati i udahnuti malo svježeg zraka. Ostavio sam ih i krenuo sam šetati po mraku, a onda sam čuo plač i glas koji upućuje dove. Pogledao sam i ugledao ženu koja je izgleda bila u nevolji i jadu. Jako je plakala i dovila Allahu, dž.š.. Prišao sam joj i upitao je: “Sestro, što te je to natjeralo da toliko plačeš?”

Ona je odgovorila: “Moj muž je grub i nepravedan čovjek. Izbacio me iz kuće, uzeo mi djecu i zakleo se

da ih nikada više neću vidjeti, a nemam nikoga niti gdje da odem”.

“Zašto ne izneseš svoj slučaj kadiji”, upitao sam je. Ona je nastavila još jače da plače: “Kako žena poput mene može doći do kadije?”

Šejh je završio svoju priču plačući: “Žena je sve ovo kazala ne shvaćajući da je Uzvišeni Allah, dovukao kadiju za njegov vrat direktno pred nju”.

SubhanaAllah! Tko mu je, braćo i sestre naredio da izađe u tami noći?! Da se uputi prema njoj i da je, kao kadija, pita za njene potrebe?

Braćo i sestre, svako od nas ima potrebu za Allahom Milosti i pomoći, zato moramo imati čvrstu vjeru u Njega i tražiti i moliti od našeg Milostivog Gospodara!

Uzvišeni Allah, kaže: **”A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kada me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na Pravome putu!”** (El-Bekare, 186)

Na kraju današnje hutbe, zamolimo Uzvišenog Allaha da nas uputi na Pravi put, sačuva od zabluda i stranputica i podari Svoju Milost i Nagradu.

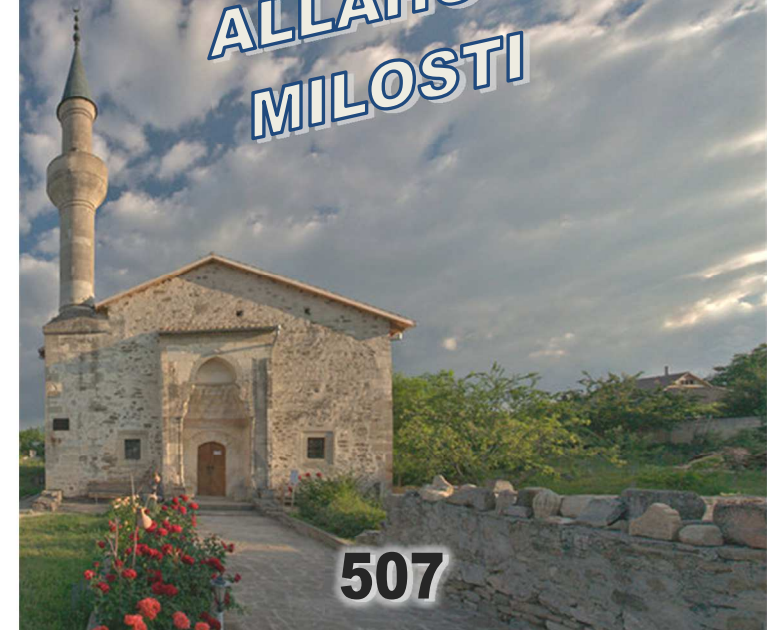
Amin!

Prethodne hutbe potražite na našoj stranici: www.medzlis-split.org

Pripremio: Vahid ef. Hadžić Split, 26.1.2018.

ISLAMSKA ZAJEDNICA U HRVATSKOJ
MEDŽLIS ISLAMSKE ZAJEDNICE SPLIT

ČUDA
ALLAHOVE
MILOSTI

507